

เอ็มเอสเอ็ม (MSN): ภาษาของคนรุ่นใหม่

ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ

บทคัดย่อ

การใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวโปรแกรมเอ็มเอสเอ็ม มีการสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์เป็นจำนวนมาก การสะกดคำผิดดังกล่าว เกิดจากเจตนาของผู้สื่อสาร เนื่องจากความต้องการความสะดวกและรวดเร็ว และการแสดงน้ำเสียงผ่านข้อความที่เป็นภาษาเขียน ทั้งนี้ยังพบการใช้คำลงท้ายที่ไม่ระบุเพศ และการซ้ำคำด้วยไม้ยมกและการซ้ำสระหรือพยัญชนะที่พยางค์สุดท้าย

Abstract

The language of users of the MSN Private chat room, has many misspellings. This is intentional as it is convenient and fast and allows some modulations of speech in written messages. Moreover there are unisex particles that do not reveal the sex of the users, and the repeat symbol of the Thai writing system represented by “ๆ”, repetitions of words vowel or consonant in the final syllable.

1. บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการสื่อสารของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทำให้คนที่อยู่ต่างสถานที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น ทั้งยังลดขั้นตอน และค่าใช้จ่ายได้อีกด้วยการสื่อสารทางคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นเครือข่ายที่มีขนาดใหญ่และมีผู้นิยมใช้อยู่ทั่วโลก เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมปัจจุบัน

ศุณิสา ทดลา (2542) ได้กล่าวถึง การสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication) ว่า เป็นขบวนการของการสื่อสารที่มีหลากหลายรูปแบบ และมีรูปแบบการสื่อสารพื้นฐานทั่วไปอยู่ 3 รูปแบบ คือ จดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail) กระดานข่าว (bulletin board) และห้องสนทนา (chat room)

การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ เป็นการสื่อสารระหว่างคนสองคนขึ้นไป โดยผู้สนทนาพิมพ์ข้อความผ่านแป้นพิมพ์ เพื่อให้ไปปรากฏบนจอภาพของคู่สนทนาในกรณีที่เป็นการสนทนาระหว่างบุคคลสองคนเรียกว่า แชต (chat) ส่วนกรณีที่ผู้สนทนากันหลายคนเรียกว่าแชตรูม (chat room) ชัชวดี ศรีลัมพ์ (2544) ได้แยกการสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคู่สนทนาสามารถพูดคุยกันได้ครั้งละหลายคนโดยสามารถเลือกคุยกับใครก็ได้ไม่จำกัดจำนวนคน ประเภทที่สองเป็นการสนทนาแบบสองคน มีลักษณะเป็นส่วนตัวไม่มีบุคคลอื่นขัดจังหวะ

เอ็มเอสเอ็น (MSN, Instant messaging) เป็นโปรแกรมการสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถใช้สนทนากันได้ทั้งเป็นแบบส่วนตัว และแบบส่วนรวม¹ ซึ่งทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ (2549: 6) ได้ให้ความหมายของห้องสนทนาแบบส่วนตัวไว้ว่า เป็นห้องที่ใช้ในการสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยมีผู้สื่อสาร และผู้รับสารพูดคุยกันด้วยการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันเพียงสองคน มีความเป็นส่วนตัวในการพูดคุย ผู้ใช้บริการสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์สามารถใช้บริการได้สองแบบ คือ ใช้โปรแกรมการสนทนาโดยตรงแล้วเชื่อมต่อระบบเครือข่ายหรือใช้ห้องสนทนาที่อยู่ในเว็บไซต์

บทความนี้ ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวในโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น (MSN) โดยเฉพาะการสะกดคำว่ามีลักษณะของการสะกดคำอย่างไร และการสะกดคำดังกล่าวมีผลมาจากปัจจัยใดบ้าง โดยได้นำบทสนทนาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น (MSN) จำนวนทั้งสิ้น 30 บทสนทนา บทสนทนาดังกล่าวนำมาจากการนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ ห้องสนทนาแบบส่วนรวม หมายถึง การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ที่มีการสนทนากันระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสารมากกว่า 2 คน และแต่ละคนจะเลือกคุยกับใครก็ได้ เหมือนการสนทนาของคนหลายคนในห้องเดียวกันเช่นเดียวกัน การสนทนาแบบรวมเป็นการสนทนาของคนหลายคนที่ใช้พื้นที่หรือ (หน้าต่าง) ห้องสนทนาเดียวกัน

ซึ่งเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 มาวิเคราะห์ซึ่งผลของการศึกษาพบว่าการสะกดคำดังกล่าวเกิด จากความตั้งใจของผู้สื่อสารโดยมีเหตุผลคือเพื่อให้การโต้ตอบบทสนทนาเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็วและเพื่อแสดงน้ำเสียงผ่านข้อความที่สนทนาซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. ลักษณะภาษา

การสนทนาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวมีลักษณะคล้ายกับการพูดคุยโต้ตอบกัน คู่สนทนาจะพิมพ์ข้อความผ่านแป้นพิมพ์ ทำให้การสนทนาด้วยข้อความที่พิมพ์จะช้ากว่าการพูดคุยกันด้วยเสียง ดังนั้นผู้สนทนาจะใช้กลวิธีต่างๆ ในการสะกดคำเช่น การตัดตัวอักษรการไม่ยกแป้นพิมพ์ การลดพยางค์ การใช้พยัญชนะสะกดตรงตามมาตรา

2.1 การตัดตัวอักษร เป็นกลวิธีหนึ่งที่คู่สนทนาใช้ในการพิมพ์ข้อความ คู่สนทนาไม่ได้นึกถึงการสะกดตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ยึดความสะดวกในการสนทนาเท่านั้นโดยการสะกดตามการออกเสียงด้วยการตัดตัวอักษร ในการสะกดคำในห้องสนทนาพบการตัดอักษรควบ การตัดสระ การตัดพยัญชนะ การตัดวรรณยุกต์ และการตัดเครื่องหมาย โดยบางคำอาจจะพบการตัดตัวอักษรมากกว่าหนึ่งวิธี

2.1.1 ตัดอักษรควบ

ครับ	เป็น	คับ
กลัว	เป็น	กัว
โทร	เป็น	โท

2.1.2 ตัดสระ

ความ	เป็น	ควม
กว้าง	เป็น	กวง

2.1.3 ตัดพยัญชนะ

ดั่งค์	เป็น	ดั่ง
จุดประสงค์	เป็น	จุดประสง

2.1.4 ตัดวรรณยุกต์

ไซ่	เป็น	ไซ
ญี่ปุ่น	เป็น	ญี่ปุ่น

2.1.5 ตัดเครื่องหมาย

เด็ก	เป็น	เด็ก
เป็น	เป็น	เป็น
คอมพิวเตอร์	เป็น	คอมพิวเตอร์
เชิง	เป็น	เชิง

แม้จะมีการตัดตัวอักษรในการประสมคำในท้องถิ่นแบบส่วนตัวก็ไม่ได้ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปคู่สนทนายังสามารถเดาความหมายจากบริบทของคำจากข้อความได้และการตัดอักษรพบว่าการตัดสระปรากฏน้อยที่สุด

2.2 การไม่ยกแบ่นพิมพ์ เนื่องด้วยการสะกดคำและการประสมคำในภาษาไทยมีจำนวนมากกว่าจำนวนปุ่มในแป้นพิมพ์ จึงต้องทำให้ผู้พิมพ์ต้องกดปุ่มชิฟท์ (shift) เพื่อให้ได้ตัวอักษรอีกตัว ซึ่งส่งผลให้การพิมพ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาช้า คู่สนทนาจึงไม่กดปุ่มดังกล่าว แล้วใช้ตัวอักษรหรือสระตัวอื่นแทน

ดู	เป็น	ดู
กู	เป็น	กู
ครู	เป็น	ครู
โทษ	เป็น	โทด
เดี่ยว	เป็น	เด่ว, เด๋ว, เด๋ว
เป็น	เป็น	เป้น, เปง

2.3 การใช้พยัญชนะสะกดตรงตามมาตรา

เนื่องจากผู้สนทนายึดความสะดวกสบายเป็นหลักในการสนทนามากกว่าความถูกต้องจึงเป็นที่น่าสังเกตว่าจะมีการเปลี่ยนการสะกดโดยเฉพาะที่พยัญค์ท้ายให้ตัวสะกดตรงตามมาตรา

ประเทศ	เป็น	ประเทศ
ประกาศ	เป็น	ประกาศ
ประมาณ	เป็น	ประมาณ
มนุษย์	เป็น	มนุ่ด
ราคาญ	เป็น	ราคาน
เศรษฐศาสตร์	เป็น	เสดสาด

2.4 การลดพยางค์

เป็นอีกกลวิธีหนึ่งของการสื่อสารที่ต้องการความรวดเร็ว ดังนั้นผู้สนทนาจะเลือกการใช้พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง หนึ่งหรือสองพยางค์หรือมากกว่าของคำนั้นๆ เพื่อใช้ในการสื่อสาร นอกจากนี้พยางค์ที่ปรากฏยังใช้กลวิธีการตัดตัวอักษร การสะกดตามมาตรา การไม่ยกแบ้มพิมพ์ ตามที่ได้กล่าวข้างต้นรวมด้วย

ตัวอย่าง

คอมพิวเตอร์	เป็น	คอม
ขอโทษ	เป็น	โทษ, โทด
คอมเมนต์	เป็น	เมน
โทรศัพท์	เป็น	โทล์ม
มหาวิทยาลัย	เป็น	มหาลัย, ทาลัย
พฤศจิกายน	เป็น	พิดจิ
สวัสดี	เป็น	ดี
อะไร	เป็น	ไร
อินเทอร์เน็ต	เป็น	เน็ต

คำที่เป็นการสะกดในท้องสนทนาแบบส่วนตัวเมื่อนำมาออกเสียงจะมีเสียงที่คล้ายกับเสียงของรูปสระกดที่ถูกตัดของภาษาไทยมาตรฐาน วิธีเปลี่ยนการสะกดหรือการประสมคำพบว่ามีการใช้ในท้องสนทนาแบบส่วนตัวเป็นอย่างมาก เพราะว่าการสะกดด้วยการเลียนเสียงการสะกดที่ถูกต้องทำให้ผู้สนทนาไม่ต้องกังวลการใช้คำของตนจะสะกดถูกต้องหรือไม่ และยังสะดวกในการพิมพ์ เพราะการพิมพ์หรือเขียนคำเหล่านี้มีวิธีการคล้ายกับการสะกดการอ่านออกเสียง

3. การแสดงออกทางน้ำเสียง

การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ในท้องสนทนาแบบส่วนตัวเป็นการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกัน ซึ่งมีข้อจำกัดในการแสดงออกทางน้ำเสียง ดังนั้นคู่สนทนาจะใช้วิธีการสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์เพื่อถ่ายทอดน้ำเสียงโดยมีวัตถุประสงค์แสดงความคุ้นเคยและการเน้นย้ำเพิ่มน้ำหนักของข้อความ

ตัวอย่าง

ฉัน	เป็น	ฉัน
ใคร	เป็น	คราย
ดีกว่า	เป็น	ดีฝ่า
เถอะ	เป็น	เตื่อะ
ไม่	เป็น	มะ, ม่าย, ม่, ม้าย
ไง	เป็น	งาย

การแสดงออกทางน้ำเสียงดังกล่าวมีกลวิธีในการแสดงออกทางน้ำเสียงได้ด้วยวิธีการต่างๆดังต่อไปนี้

2.1 การเปลี่ยนสระสั้นเป็นสระยาว

ทำ	เป็น	ทาม
มัน	เป็น	มาน
จะ	เป็น	จา
นะ	เป็น	น่า

2.2 การเพิ่มพยัญชนะหรือสระที่พยางค์ท้าย

แล้ว	เป็น	แล้ววว
น้ำ	เป็น	น้ำาา...
เลย	เป็น	เลยยยย
น่ารัก	เป็น	น่ารักกกก
หิวมาก	เป็น	หิวมากกก..

ตัวอย่างบทสนทนา

หญิง :	ทำไรอยู่วะ
บอย :	คิดถึงมึงไง
หญิง :	เชื่อดายยยย เลยกู
บอย :	อ้าวววว....ชะงั้น

4. ลดความหยาบคาย

การใช้คำสบถและคำรุนแรงของผู้สนทนานอกจากการแสดงถึงความสนิทสนมของผู้สนทนาแล้วการสะกดคำเหล่านั้นใหม่ด้วยวิธีการสะกดผิดยังทำให้คำเหล่านั้นดูเบาขึ้น เช่น

กู	เป็น	ตรู, กรู
ควาย	เป็น	ฟาย
สัตว์	เป็น	สาด สัด
ดิน	เป็น	ตริน
มึง	เป็น	เม็ง, เมิง
เหี้ย	เป็น	เจี้ย, เสี้ย, เทรี้ย
ไอ้	เป็น	อ้าย

ตัวอย่างบทสนทนา

ภาพ :	ไอ้เหี้ย
-------	----------

ภาพ : อีกแล้ว
 กบ : เดวๆเล่นด้วย
 กบ : เมิงแอตถูกเป็นเพื่อนก่อนดิ
 ภาพ : เพื่อนอย่างเมิง สัต

นอกจากนี้ยังพบการใช้ภาษาที่น่าสนใจในห้องสนทนาแบบส่วนตัวคือการใช้คำลงท้าย และการซ้ำคำซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้ ดังนี้

5. การใช้คำลงท้าย

การสนทนาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวพบการใช้คำต่างๆ ต่อไปนี้ เช่น อะ, อะ, อ่า งะ, งะ, อืม, อะนะ ซึ่งการใช้คำเหล่านี้ นั้นเป็นการใช้คำลงท้ายที่ไม่ได้บอกสถานะทางเพศ สามารถใช้ได้กับผู้สนทนาที่เป็นผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้ 2 กรณีได้แก่

- 1 ใช้เพื่อความสะดวกให้ประโยคฟังดูไม่ห้วนเช่น

ตัวอย่างบทสนทนา

สบ : ทำมึงไม่น้อยกว่ากูหรอก
 นิวิส์ : ของโตมอะ
 นิวิส์ : เอออ
 สบ : ที่แม่มึงเสียบเด็กอะนะ
 สบ : ก็มึงบ้าอะ
 นิวิส์ : ขำๆ
 สบ : มึงนี่ถึงตอนไหนวะ
 นิวิส์ : ที่มึงผ้าหลุดอะ

- 2 ใช้เพื่อความต่อเนื่องของบทสนทนา และเพื่อบอกผู้สนทนาอีกฝ่ายว่าข้อความที่พิมพ์มานั้นตนรับทราบและยังไม่ได้ออกจากห้องสนทนา

ตัวอย่างบทสนทนา

ฝน : กินข้าวยังวะ แก
 วิน : ยังเลย
 วิน : เราเพิ่งไปหอยทอดมาอะ
 ฝน : อืม
 วิน : เหนื่อยโคตๆ
 วิน : อยากินติม
 ฝน : งะ

3 ใช้ในการตอบรับ

ตัวอย่างบทสนทนา

เจ : แวนต้องส่งอีเมลปะ
แวน : ม่ายนะ
แวน : วิชาภาษาไทย เอา นะ
เจ : อืม
แวน : เจต้องส่งปาวอะ
เจ : ส่งอะ

6. การซ้ำ

การใช้ภาษาในห้องสนทนาเอ็มเอสเอ็น (MSN) พบการซ้ำคำโดยการพิมพ์ซ้ำทั้งคำและการใช้ไ้มยมก เช่นคำว่า ขำขำ กับ ขำๆ หิว หิว หิว กับหิวๆๆ จากการศึกษการสื่อความหมายการซ้ำทั้งสองดังกล่าวไม่ได้ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลง เพราะการซ้ำดังกล่าวเกิดจากปัจจัยและอิทธิพลของการพิมพ์ที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากเช่นการยกแป้นพิมพ์ ซึ่งผู้ใช้จะยึดความสะดวกในการพิมพ์เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็ว การพิมพ์ด้วยการใช้ไ้มยมกจะมีความสะดวกกว่า หรือกรณีที่คำสะกดคำที่ง่ายไม่มีการยกแป้นพิมพ์ ผู้สนทนาจะพิมพ์คำนั้นซ้ำทั้งคำ เช่นคำว่า อีอิอิ

เช่น 1) อีอิอิอิ กับ อีๆๆ
2) หิว หิว หิว กับ หิวๆๆ

แต่ถ้าเป็นการซ้ำด้วยไ้มยมกกับการซ้ำพยัญชนะท้ายนัยของความหมายในการสื่อสารจะมีความเหมือนกันและแตกต่างกัน เช่น

ความหมายแตกต่างกัน

จู บบบบบบบ กับ จู๊บบบบบบ

เป็นการสื่อความหมายของการจูที่แตกต่างกัน จูบบบบ หมายถึง จูบครั้งเดียวแต่จู๊บบบบ หมายถึงจูบสั้นๆ หลายครั้ง คำดังกล่าวมีเสียงวรรณยุกต์ที่ต่างกันแต่ผู้สนทนามีจุดประสงค์ในการสื่อความหมายของการซ้ำคำกับซ้ำพยัญชนะท้าย

ความหมายเหมือนกัน

หิววววว กับ หิว ๆๆๆ
นานนนน กับ นาน ๆๆๆ

คำว่า “หิววววว” หมายถึงหิวมากที่แสดงออกทางน้ำเสียงคล้ายเสียงพูด (โหยหา)

คำว่า “หิวๆๆ” หมายถึงหิวมากๆ (เป็นการเน้นความหมายของคำว่าหิว)

คำว่า “นานนน” หมายถึงนานมากที่แสดงออกทางน้ำเสียงคล้ายเสียงพูด

คำว่า “นานๆๆ” หมายถึง นานมากๆ (เป็นการเน้นความหมายของคำว่านาน)

การสะกดคำด้วยกลวิธีต่างๆ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ด้วยกัน คือเพื่อความสะดวกและความรวดเร็ว
การแสดงออกทางน้ำเสียง และการลดความหยาบคาย ซึ่งสรุปรายละเอียดดังตารางที่แสดงข้างล่างนี้

วัตถุประสงค์ ลักษณะ การสะกดคำ	เพื่อความสะดวก และความรวดเร็ว	แสดงออก ทางน้ำเสียง	ลด ความหยาบคาย
การตัดตัวอักษร	✓		✓
การไม่ยกเว้นพิมพ์	✓		
การลดพยางค์	✓		
การเปลี่ยนสระสั้น เป็นสระยาว		✓	✓
การซ้ำคำหรือซ้ำ พยัญชนะท้าย		✓	✓
การใช้คำลงท้าย		✓	✓

ตัวอย่างการสะกดคำในห้องสนทนาแบบส่วนตัว

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในห้องสนทนา
ก็	ก็, ก้อ, กั
กลัว	กลัว, กัว
กว่า	กว่า, ก่า
กับ	กับ, กะ, กอบ, กาบ
กิน	กิน, กิง
ขอประทานโทษ	ขอชะทานโทษ

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในห้องสนทนา
กรรม	กรรม, กำ, กาม
ก่อน	ก่อน, ก่อง
กัน	กัน, กาน
กู	กู, กรู, ตรู, ฤ
ขอโทษ	ขอโทษ, ขอโทษ, โทด
ครับ	ครับ, ดับ, ก้าบ, คร้าบบบ, จับ

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในท้องถิ่น
คณะ	คณะ, คณะ
ความรัก	ความรัก, ฟามรัก
ควาย	ควาย, ฟายย
คอมเม้นท์	คอมเม้นท์, เม้น
เครือข่าย	เครือข่าย, ข่าย
ไถ	ไถ, งาย
จริง	จริง, จิง, เจง
จันทร์	จันทร์, จัน
จำไว้	จำไว้, จามไว้
ฉัน	ฉัน, ชาน, ชัน, ฉาน
เฉพาะ	เฉพาะ, เพาะ
แข็ง	แข็ง, เซง, เซรง
ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่น, ยี่ปุ่น
ดีกว่า	ดีกว่า, ดีผ่า
เด็ก	เด็ก, เดก
เดียว	เดียว, เด่ว
ตั้งค์	ตั้งค์, ตั้ง
กว่า	กว่า, ก่า
กับ	กับ, กะ, กอม, กาบ

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในท้องถิ่น
ครู	ครู, ครุ
คอนเวอร์เซชั่น	คอนเวอร์เซชั่น, คอนเวอ
คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์, คอม
โคตร	โคตร, โคด
ใคร	ใคร, คราย, คาย
จะ	จะ, จา
จิง	จิง, จาง
จุดประสงค์	จุดประสงค์, จุดประสง
ใจ	ใจ, หาย
เขียว	เขียว, เขีย, เขียะ
ไข่	ไข่, ข่าย
ดวงจันทร์	ดวงจันทร์, ดวงจัน
ดิ	ดิ, เดะ, เดะ
ดู	ดู, ดู
เดียว	เดียว, เด่ว, เด้ว, เด่ว
ได้	ได้, ดะ, ด้าย
เต็ม	เต็ม, เต็ม
กัน	กัน, กาน
กู	กู, กู, ตู, กู

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในท้องถิ่น
กิน	กิน, กิง
ขอประทานโทษ	ขอชะทานดตด
คณะ	คณะ, คณะ
ความรัก	ความรัก, ฟามรัก
ควาย	ควาย, ฟ่ายย
คอมเมนต์	คอมเน้นท์, เม้น
เครือข่าย	เครือข่าย, ข่าย
ไถ	ไถ, ไถย
จริง	จริง, จิง, เจง
ดิน	ดิน, ตรีน
ทยอย	ทยอย, ทะยอย
กลัว	กลัว, กัว

การสะกดคำ ตามมาตรฐาน	การสะกดคำ ในท้องถิ่น
ขอโทษ	ขอโทษ, ขอโตด, โตด
ครับ	ครับ, คับ, ก้าบ, คร้าบบบ, ๊บบ
ครู	ครู, ครุ
คอนเวอร์เซชัน	คอนเวอร์เซชั่น, คอนเวอ
คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์, คอม
โคตร	โคตร, โคต
ใคร	ใคร, คราย, คาย
จะ	จะ, จา
เถอะ	เถอะ, เตื่อะ
ก่อน	ก่อน, ก่อง
ก็	ก็, ก้อ, กั

สรุป

การใช้ภาษาในท้องถิ่นแบบส่วนตัวเอ็มเอสเอ็น (MSN) มีลักษณะคล้ายการสนทนาด้วยเสียงแบบเห็นหน้ากันต่างกันที่ผู้สนทนาในท้องถิ่นแบบส่วนตัวอยู่คนละที่และใช้การสื่อสารด้วยการเขียน (พิมพ์) ข้อความแทน ดังนั้น การสื่อสารให้รวดเร็วและการแสดงออกทางน้ำเสียง จึงเป็นความตั้งใจของผู้สนทนาที่ทำให้เกิดการสะกดคำที่ผิดไวยากรณ์ จึงเป็นการสื่อสารที่ยืดความสะดวกสบายในการสื่อสารเป็นหลัก ถ้าพิจารณาถึงปัจจัยดังกล่าว คือ ความต่อเนื่องของการสนทนาที่รวดเร็ว การแสดงออกทางน้ำเสียง การใช้ภาษาในท้องถิ่นแบบส่วนตัวจึงเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มอีกรูปแบบหนึ่ง ถ้าผู้สนทนาเข้าใจเจตนาของการสื่อสารและเลือกใช้ภาษาดังกล่าวเฉพาะในท้องถิ่นแบบส่วนตัว ภาษาเอ็มเอสเอ็นก็คงเป็นทางเลือกหนึ่งในการใช้ภาษาของคนรุ่นใหม่

บรรณานุกรม

- ัชชวดี ศรีลัมพ์. 2544. “การใช้ภาษาในห้องสนทนา.” *วารสารศิลปศาสตร์* 1 (1): 77-92.
- ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. 2549. “ลักษณะภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัว.” *ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ศุณิสา ทดลา. 2542. “รูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.” *วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.